

MEOSZ OTTI SAJTÓFIGYELÉS

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottakról és a MEOSZ interaktív portálján a 108 egyesület által közölt információk tallózása

A sajtóban megjelent információk -- MÉDIA HÍREK ---

Első fokon pert vesztett a magyar állam egy rokkantnyugdíjassal szemben

Az Emberi Jogok Európai Egyezményével ellentétesen vette el a magyar állam egy rokkantnyugdíjas nő nyugdíjjogosultságát, állapította meg első fokú, tehát még nem jogerős ítéletében az Emberi Jogok Európai Bírósága Strasbourgban.

A felperes nőt a 2000-es évek elején nyilvánították hivatalosan rokkantnak, ám 2010-ben, amikor az Orbán-kormány éppen a rokkantnyugdíjasok ellen folytatott háborút, megvonták tőle a jogosultságot – pedig egészségügyi állapota nem változott, munkaképes sem lett tehát.

Így, amikor 2012-ben újra változtak a szabályok, egészségi állapota alapján jogosult is lett volna a nyugdíjra, amit igényelt is. Ám igényét a nyugdíjbiztosító elutasította, mert az igény benyújtását megelőző öt évben nem volt meg a legalább 1095 napnyi társadalombiztosítási jogviszonya.

Azért nem volt meg, mert két évvel korábban megvonták tőle a nyugdíjjogosultságát.

A strasbourgi bíróság ítélete szerint erre nem hivatkozhattak volna, merthogy a nyugdíjjogosultságot a rokkanttá nyilvánítás előtti munkaviszonya során befizetett társadalombiztosítási illeték keletkeztette, tehát a jogosultság megtagadásával az állam emberi jogokat sértett.

forrás: 444.hu

Zoli bohóc nagy élete

A kis ember nagy élete. Ez a címe annak az önéletrajzi könyvnek, amelyet Hirsch Zoltán írt, és amely 1942-ben jelent meg. De tudjuk-e, ki volt Hirsch Zoltán? Ma már talán tudjuk, mert élete legenda lett, de akkoriban csak úgy ismerték őt szerte Magyarországon, sőt, szerte a világon, hogy Zoli. Zoli bohóc. Zoli bohóc, a törpenövésű mulattató.

Aki 1885 februárjában látta meg a napvilágot egy szegény, nagycsaládos zsidó kereskedő harmadik gyermekeként, aki angolkóros lett, és hiába a sok kezelés: törpenövésű maradt egész életében. Édesapja bádogosnak szánta, de a cirkusz világa beszippantotta, bohóc lett, igencsak közkedvelt mégpedig, a két világháború között népszerűbb volt mifelénk, mint

akármelyik színészszár. Kosztolányi és Karinthy is barátságába fogadta, fellépéseiről rendszeresen tudósítottak a lapok, arisztokraták hívták az általuk rendezett estélyekre.

Híres volt a tükrös jelenete

Zoli kedves volt, közvetlen, és ezredszer is elmondta az érdeklődőknek, hogy száztíz centi magas, negyvennégy kiló, harmincnégyes cipőt visel, hatos kesztyűt, kizárólag a magas nőket szereti, és ha egy csoda folytán megnőhetne, annak egyáltalán nem örülne. – Miből élnék akkor? Húsz éve játszom. Az egész világon ismernek – válaszolta ilyenkor mosolyogva. Bejárta Németországot, eljutott Szentpétervárra, Olaszországba, Angliába, Franciaországba, Észak-Afrikába és Dél-Amerikába, de mindig hazahúzta a szíve és a honvágy. Miként 1941-ben is, amikor úgy gondolta, neki a háborús Európában való utazgatásnál fontosabb, hogy itthon legyen, a Fényes cirkuszban. Amikor a zsidótörvények miatt már nem léphetett fel sehol, 1942-ben saját kiadásában jelentette meg, és saját maga árulta az utcán önéletrajzát, hogy kevéske bevételhez jusson. A német megszállás után tiltott könyvadás és a szabványosnál kisebb zsidó csillag viselése miatt letartóztatták.

– Azt hittem, törpének kisebb csillag is elég! – mentegetőzött, de mert az akkori események messze a humor területén kívül estek, hiába. 1944-ben Auschwitzban lelte halálát. Február 5-én, születésének 130. évfordulóján Hirsch Zoltánról, Zoli bohócról tartottak megemlékezést az Artistaképző Szakközépiskolában. Az ünnepségen a Mutatványos című versszínházi előadásból adtak elő részleteket, és levetítették Kis ember nagy élete című kisjátékfilmet is, amelyet Gárdos Péter készített 1983-ban Zoli bohóc önéletrajzi könyve alapján.

Először Kriza Zsigmond, a Magyar Cirkusz és Varieté Nonprofit Kft. ügyvezetője méltatta Zoli bohóc tevékenységét, magáról a műfajról szólva elmesélte azt a történetet, mely szerint egyszer Gobbi Hilda egy nyilvános eseményen azt mondta, ő eredetileg bohócnak készült, de nem volt hozzá elég tehetsége. A mondataival okozott derültséget azonban leintette, és hozzátette, ő ezt nem viccnek szánta, mert a bohócmesterség hihetetlen nagy élet ismeretet, emberismeretet és tehetséget igényel.

Az eseményen megjelent Izrael budapesti nagykövete, Ilan Mor is, aki arról beszélt, hogy bár a holokauszt 70. évfordulója kapcsán nagyon sok megemlékezésen vett részt az elmúlt időszakban, de ilyen mélyen talán egyik sem talált a szívébe. Azt mondta: Zoli bohóc nagysága egyebek mellett abban állt, hogy a fogyatékosága és a külső körülmények ellenére a nehéz időkben is mindent megtett azért, hogy az embereket szórakoztassa, és szeretetet adjon, fantasztikus élet az övé, soha nem szabad elfeledkeznünk róla.

forrás: nol.hu

"Kinek a halálát fogják még megvárni?"

Meg sem hallgattak – így summázta első bírósági tárgyalását a selypi azbesztszennyezés egyik károsultja.

A daganatos kórral küzdő férfi perét az ügyvéd szerint a bíróság hibájából halasztották el – írj a szabadfold.hu.

Számos elmaradt tárgyalás után már bizakodtak a selypi térségben élő károsultak, hogy ezúttal ők is szót kaphatnak. Nyolcan perlik 50–100 millió forintos kártérítésért a magyar államot. A Fővárosi Törvényszéken elsőként a 39 éves Válóczy József tárgyalását tűzték ki. Ő is mezoteliómával, azaz az azbesztszennyezés miatt kialakult mellhártyadaganattal küzd, már 8 kemoterápiás kezelésen esett túl.

A tárgyalás azonban kurtára-furcsára sikeredett. A bírónő bejelentette, hogy az első számú alperes, a magyar állam képviselője nincs jelen, mivel „szabálytalan” idézést küldött a bíróság. Az idézést a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumnak postázták, holott a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.-nek kellett volna. Így Válóczy Józsefet, aki 50 millió forintért perel, meg sem hallgatták. A károsultak ügyvédje, Igyártó Györgyi szerint a bíróság hibájából halasztották el a tárgyalást, melyre több beteg is a saját költségén utazott fel vidékről.

A viszonylag közeli, újabb tárgyalási időpontról elhangzott: volt olyan felperese az ügynek, aki meghalt, mielőtt meghallgatták volna...

– Kinek a halálát fogják még megvárni? – tört ki zokogásban a bíróság folyosóján a nemrégiben elhunyt György Zsolt özvegye. Férje nem érhetette meg a kitűzött tárgyalását, az asszony folytatja az ügyet. Családjuk mára anyagi problémákkal küzd, emellett mozgássérült fiuk gyógyítására költene a kártérítésből.

– Húzzák az időnket, de mi biztosan állunk a lábunkon. Józsi lesz a kivétel, aki legyűri a betegséget – bizakodott a 39 éves károsult felesége.

A következő tárgyalást február 26-ra tűzték ki. József megjegyzi: épp egy kemoterápiás kezelés után érkezik majd a bíróságra...

forrás: weborvos.hu

Pokolba az erőszakkal! Egymilliárd nő ismét ébred

Idén harmadik alkalommal rázza fel a közönyt a világot az Egymilliárd Nő Ébredése (One Billion Rising) nevű globális kampány, amelynek célja a figyelemhívás a nők elleni erőszak problémájára. Budapesten február 15-én, vasárnap fél 4-kor kerül sor az eseményre a Vigadó téren, ahol a magyar nők is – ahogy a résztvevők szerte a világon – eltáncolják a „Break the Chain” című koreográfiát. Az alábbiakban megismerheted a mozgalom születésének és kibontakozásának történetét.

A WHO felmérése szerint a 15 és 49 év közötti nők egyharmada tapasztalt élete során fizikai, illetve szexuális erőszakot. Háromból egy nő – ez a Föld most már 7 milliárdos népességére lebontva több mint egymilliárd érintett nőt jelent. Eve Ensler amerikai író, maga is korábbi áldozat, úgy döntött, nem nyugszik, amíg a nők elleni erőszak meg nem szűnik. Küzdelme mára világméretű mozgalommá vált, és az Egymilliárd Nő Ébredése kampányban csúcsosodott ki.

Előzmények: a Vagina Monológok és a V-nap

Ensler 1996-ban írta meg tabutörő színdarabját, a Vagina Monológokat, amely, felcserélve a pornókultúra nőket eltárgyasító szemléletét, autentikus őszinteséggel, egyes szám első személyben elmesélt történetekkel ábrázolja a nők valódi viszonyát a saját testükhöz, nemi szervükhöz, sexualitásukhoz. Kendőzetlen őszinteséggel beszél a női orgazmus háttérbe szorulásáról – megszólaltat például egy olyan nőt, aki csak idős korában fedezte fel a csiklóját –, heteroszexuális és leszbikus nők tapasztalatairól, a nőgyógyászati vizsgálatokról, a szülésről, a vagina nélkül született nőkről, az afgán nők helyzetéről, a női nemiszerv-csonkításról, a feleségbántalmazásról és a boszniai háborús nemi erőszakról.

A megjelenéstől fogva özönlöttek a szerző postaládájába a további történetek, a darab 1998. február 14-i, New York-i előadása pedig mérföldkövé vált. Az eseményen, amely olyan színészeket vonultatott fel, mint Whoopi Goldberg, Glenn Close, Calista Flockhart, Winona Ryder és Susan Sarandon, 250 ezer dollárt sikerült összegyűjteni áldozatsegítő szervezetek javára. Egy évvel később a siker Londonban ismétlődött meg, Gillian Anderson, Cate Blanchett, Isabella Rossellini, Melanie Griffith és Kate Winslet részvételével.

Ezután további előadások következtek, és megalakult a „[V-nap](#)” ([V-Day](#)) mozgalom. A „V” egyaránt utal a vaginára, a győzelemre (victory) és – mivel a mozgalom az egyenrangú szerelmet és a beleegyezéses szexuális élvezeteket távolról sem veti meg! – a hagyományos Valentin-napra is. Más szerveződésektől többek közt az különbözteti meg, hogy az aktivisták a helyi nőkkel együtt dolgozva mérik fel az adott közösség szükségleteit, és a befolyt összeg 99 százaléka közvetlenül az áldozatokhoz kerül. A vezető aktivisták közt, a „V-Board” tagjaiként ott találjuk többek közt Jane Fondát és Kimberlé Crenshaw afroamerikai jogászt, a nemi, faji, szexuális orientáció és osztály alapú elnyomás együtthatására utaló „interszekcionalitás” fogalom megalkotóját is.

„A V-nap látomás: egy olyan világé, ahol a nők biztonságban és szabadon élhetnek. A V-nap követelés: a nemi erőszaknak, a vérfertőzésnek, a bántalmazásnak, a női nemi szerv megcsonkításának, a szexrabszolgaságnak meg kell szűnnie. A V-nap bátorítás: hisszük, hogy a nőknek alkotással és gyarapodásban kell tölteniük az életüket, nem pedig úgy, hogy szörnyű atrocitásokat élnek át, és sérülésekből lábadoznak”
– áll a V-nap nyilatkozatában.

Harc a nemi erőszak és a nemiszerv-csonkítás ellen

A mozgalom először az Egyesült Államokban, az Egyesült Királyságban és Kanadában terjedt el, „Kampusz” elnevezésű kampányának köszönhetően elsősorban egyetemeken, főiskolákon. Hamarosan azonban a nyugati kultúrkörön is túlterjedt és az egész Földet behálózta.

2002-ben Agnes Pareyio megalapította az egyik első V-nap krízisközpontot a kenyai Narokban, ahol menedéket és oktatást nyújtanak a nemiszerv-csonkítás és a kényszerházasság elől menekülő lányok számára. A központ jelenleg is működik: egyszerre 50-60 főt szállásol el, és a lányok képzetten - van, aki pl. orvosként -, öntudatukban megerősödve, szexuális önrendelkezési jogaik tudatában térnek vissza korábbi közösségükbe, ahol aztán szerepmódként szolgálnak a többiek számára. Pareyio munkája a helyi férfiak és fiúk szemléletformálására is kiterjed, ennek eredményeképpen egyre több maszáj férfi találja ellenszenvesnek a gondolatot, hogy leendő felesége ne élvezze vele együtt a szexet.

2004-ben a V-nap csatlakozott az Amnesty Internationalhez, követelve, hogy Mexikó indítson vizsgálatot a Ciudad Juárezben eltűnt és meggyilkolt közel 400 nő ügyében. 2006-ban csatlakoztak a második világháború alatt a japán hadsereg által szexrabszolgaságba kényszerített ún. „vigaszholgyek” számára igazságot és kártérítést követelő mozgalomhoz.

Ugyanezen évben Enslér interjút készített [Denis Mukwege](#) kongói nőgyógyással, aki a nemi erőszak áldozatainak kezelésére specializálódott. A fegyveres konfliktusok dúlta Kongót a bűncselekmény szélsőségesen gyakori előfordulása miatt a „világ nemi erőszak fővárosának” is nevezik. A V-Day a UNICEF-fel együttműködve kampányt indított, és 2011-ben Christine Schuler-Deschryver vezetésével megnyílt az áldozatokat segítő City of Joy központ, ahol a nők, az orvosi és lelki segítség mellett kertészkedést tanulnak, és egy önellátó közösséget működtetnek.

A további években krízisközpontok nyíltak Indiában, Egyiptomban és a világ számos további pontján. Tavalay Zoya, afgán nőjogi aktivista – akinek szüleit muszlim fundamentalisták ölték meg –

Kabulban krízisközpontot hozott létre, ahol 15 és 30 év közötti, többszörösen traumatizált nők oktatásban, valamint pszichológiai és jogi segítségben részesülnek.

A V-nap figyelme kiterjed a hajléktalan nőkre, az öslakos nőkre, a fogyatékossgal élő nőkre, a női háztartási alkalmazottakra, a prostituáltakra, az emberkereskedelem áldozataira, a gyermekmunkásokra, a „szépségkultusz” által megnyomorított, magukat számos plasztikai műtétnél alávétő nyugati nőkre, a transznemű nőkre, kövér nőkre, a munkahelyi szexuális zaklatás áldozataira, az identitásukat kereső fiatal lányokra – a mozgalom abszolút inkluzív és befogadó, és tökéletesen megvalósítja a női testvériség (sisterhood) feminista eszméjét. A „V-Men” csoportban egyesíti a szolidáris férfiakat is, melynek egy prominens tagja Robert Redford.

Eve Ensler (balra) egy tüntetésen, a nőket ért erőszak ellen, Mexikóban
Egymilliárd Nő Ébredése – Magyarországon is

A V-nap sikere a 15. évfordulón, 2013-ban az Egymilliárd Nő Ébredése (One Billion Rising) kampányban teljesedett ki. Egyszerre megrázó és felemelő video biztatta a nőket: ébredjenek, fogjanak össze, mondják el az eddig magukban tartott történeteiket, tiltakozzanak, lázadjanak, és a tánc kultúrákon átívelő közös nyelvén fejezzék ki, hogy nem tűrik tovább az erőszakot. A kampány honlapján összegyűjtötték az információkat a világ 190 országának több tízezer helyszínén szervezett eseményéről.

Magyarországon – ahol az áldozathibáztatás és az elkövetőmentesítés nem csak a közbeszéd része, de a hatóságokra is jellemző – szintén megvalósult a közös tánc. Civil szervezetek: a Magyar Női Érdekérvényesítő Szövetség, a Születésház Egyesület, a NANE, a PATENT és a Nőkért Egyesület, televíziós műsorvezetők: Bombera Krisztina és Jaksity Kata, továbbá magánszemélyek: Szántó Nikolett autóversenyző, Janet Kelley aktivista, Bozsik Yvette táncművész és Farkas Ildikó tánctanár összefogása révén. Budapest mellett rendeztek táncot többek közt Pécsen, Debrecenben, Miskolcon, Veszprémben, Edelényben és Gödöllőn. A táncban részt vettek roma, hajléktalan, fogyatékossgal élő és kerekesszékes nők is. Az ismert férfiak közül Kepes András, Kulka János és Pál Dénes álltak a kezdeményezés mellé. Az eseményt fotókampány előzte meg, ahol sokan elmondták, miért tartják fontosnak a részvételt. Budapesten mintegy 150-en táncoltak több mint ezer néző előtt. Juhász Borbála, a Női Érdek elnöke beszédében hangsúlyozta az áldozatokat védő Isztambuli Egyezmény aláírásának fontosságát.

2014-ben a kampány „Egymilliárd nő az igazságosságért” néven megismétlődött, ekkor a tiltakozás a nők elleni erőszak büntetlenségére irányult. Az Isztambuli Egyezmény aláírása nem sokkal később megtörtént, a ratifikáció azonban azóta is várat magára, ezért a 2015-ös eseményt -melynek globális jelszava a forradalom - e célnak szentelik a szervezők.

Az Isztambuli Egyezmény átfogó intézkedéseket ír elő a nők elleni erőszak megelőzésére, az áldozatok ellátására és a bűncselekmény megismétlődésével szembeni védelmükre.

Ha szeretnél csatlakozni a mozgalomhoz, és részt vennél a vasárnapi flashmobon a Vigadó téren, [minden információt megtalálsz itt](#). A „Break the Chain” videóról is gyakorolható, de ha szeretnél csoportban, jó hangulatban, tanár segítségével megtanulni illetve feleleveníteni a táncot, szeretettel várunk a próbákon a BME Fitnessben szerdán 19.30 és szombaton 15 órakor!

forrás: nlcafe.hu

Elveszítem a rokkantsági ellátásom?

Azután szeretnék érdeklődni, hogy rehabilitációs ellátást kapok 2011-től egy nagyfokú agyi infarktus miatt, melynek összege 48 ezer 590 forint ez az összeg. Mivel ebből megélni nem tudok most találtam egy hat órás munkahelyet, viszont ott 91500 lenne a bruttóm és ehhez jön 6200 forint ágazati pótlék. Így kapnék 87.725 forintot. Sajnos ez meghaladja pár száz forinttal az ellátásomat amennyit dolgozhatnék. Mit tegyen a munkaadóm, hogy segítsen. A rokkantságimat nem szeretném elveszíteni és ezért tanácstalan vagyok. A munkaadóm rugalmas és az ágazati pótlék miatt kell megadnia ezt az illetményt, ami miatt ötszáz forinttal meghaladja az ellátmányomat, de akkor elveszítem a rokkantságim.

A kérdésből úgy értelmezem, hogy 2011-től folyósított rokkantsági ellátását alakították át 2012-től rehabilitációs ellátássá, mely esetben keresőtevékenységet a 2011. december 31-ig hatályos rendelkezések szerint végezhet. Ennek megfelelően bruttó keresetének átlaga 6 egymást követő hónapban nem haladhatja meg rehabilitációs ellátásának 2-szeresét ÉS a minimálbért.

Ez az Ön esetében azt jelenti, hogy a havi $91\,500 + 6\,200 = 97\,700$ Ft havi bruttó keresetet hasonlítjuk az ellátásának 2-szereséhez, mely $48\,590 * 2 = 97\,180$ Ft-hoz, illetve amennyiben az ellátás 2-szerese nem éri el a minimálbér összegét, akkor a minimálbérhez, mely jelenleg 105 000 Ft. Tehát Ön átlagban legfeljebb havi bruttó 105 000 Ft-ot kereshet, melybe belefér a 97 700 Ft-os kereset ágazati pótlékkal együtt is, s nem fogja elveszíteni a rehabilitációs ellátásra való jogosultságát.

forrás: hr.portal.hu

Felér egy rémálommal!

A kerekesek székesnek albérletet találni felér egy rémálommal!

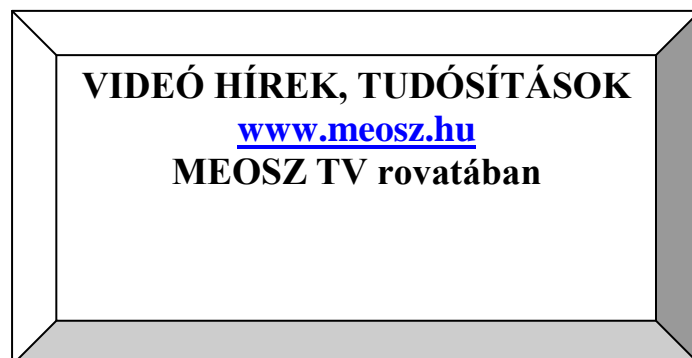
Bár minden nagyobb városban van elég kiadó lakás, egy mozgáskorlátozottak alig van rá esélye, hogy megfelelőre leljen.

Mert a lakásoknak csupán pár százaléka akadálymentesített. A Mozgáskorlátozottak Országos Szövetsége szerint ez a probléma régi, és sokakat érint. Bár húsz éve létezik állami támogatás akadálymentesítésre (meglévőkre 150, az újonnan épülőkre maximum 250 ezer forint igényelhető), a gond az, hogy vagy nem igénylik, vagy ha mégis, a húsz éve változatlan összeg ma már kevés.

A MOSZ mindezt többször is jelezte az illetékes minisztériumnak, ombudsmannak, ám válaszuk szerint minden eset egyedi, csak konkrétumok ismeretében lehet eldönteni, mekkora a költségigénye egy lakás átalakításának.

A 2015-ös költségvetésben ugyanis nem változott a támogatás összege.

forrás: szabadfold.hu

A MEOSZ tagegyesületei és partnerei információi --- EGYESÜLETI INFORMÁCIÓK ---

-HÍREK-

Szegény, és pont itt lakik? Pech

Márciustól könnyen nagyon rossz meglepetés érheti azokat a rászorulókat, akik megszokták, hogy lakásfenntartási támogatás vagy mondjuk méltányossági közgyógyellátás segít boldogulni nekik hónapról hónapra.

Hogy a szokott segélyfajták ezentúl is léteznek-e egyáltalán, és ha igen, mennyi marad belőlük, az a helyi önkormányzat jóindulatán múlik, miután a segélyrendszer átalakításával sok mindenben szabad kezet kapnak.

Most készülnek az új rendeletek. Ha jogsértő, mondjuk diszkriminatív helyi szabály születik, sok-sok hónapba telik, mire orvosolni tudja a rendszer.

Ez a cikk arról szól, hogy

Nagy átalakulásban van a segélyezési rendszer Magyarországon.

Lesz olyan változás, amit régóta sürgetett már a szociális szakma, de négy segélyfajta teljesen a helyi önkormányzatok döntési jogkörébe kerül, akár meg is szüntethetik azokat.

Az egyik ilyen a lakásfenntartási támogatás, ami nagyjából félmillió embert érint.

Ahol megszűnik a szociális szakma kevés sikertörténete egyikének tartott adósságkezelési támogatás, ott sok krízishelyzetben lévő család nem fog többé bekerülni a szociális munkások látókörébe.

A tapasztalatok alapján arra lehet számítani, hogy nagy különbségek lesznek a települések közt, és sok helyen nem fognak önként olyan segélyt adni, amit már nem kötelező.

Február 28-ig minden önkormányzatnak meg kell alkotnia az új segélyrendeletet.

Eddig is voltak olyan önkormányzatok, amelyek a nemkívánatosnak tartott emberek távoltartására, kizorítására szabták a helyi szociálpolitikát.

A jogorvoslati eljárás annyira lassú, hogy hónapokig életben lehet bármilyen rendelet.

Ezekben a hetekben az összes önkormányzati testületben újra végig kell gondolniuk a képviselőknek, hogyan viszonyulnak a szegényekhez, kiket tekintenek rászorulónak, ezek az emberek milyen segítséget érdemelnek szerintük, és mennyi pénzt akarnak, tudnak erre szánni a helyi költségvetésből.

A segélyezési rendszer tavaszra teljesen átalakul. Lépéskényszerbe kerültek az önkormányzatok: február 28-ig muszáj új rendeletet hozniuk, és annak március 1-jén már hatályba is kell lépnie.

Míg két fontos támogatási forma az önkormányzatról járási szintre kerül át, az önkormányzatoknál maradó segélyfajtáknál az eddigi törvényi keretek egy része eltűnik, az önkormányzati mozgástér megnő, a helyi képviselők szabadabban dönthetnek, mint eddig. Így aztán elég nagy különbségek alakulhatnak majd ki.

Aki segélyre szorul, annak márciustól egyáltalán nem lesz mindegy, hogy az ország melyik pontján él.

Az átalakulással a szociális törvényből eltűnik négy támogatási fajta:

a lakásfenntartási támogatás
az adósságkezelési szolgáltatás
a méltányossági közgyógyellátás és
a méltányossági ápolási díj.

Hogy helyettük lesz-e bármi, és ha igen, mi és milyen feltételekkel, ezt kell a helyi önkormányzatoknak most eldönteniük.

A régi rendszerben is volt a kisebb segélyfajtáknál olyasmi, amivel variálhattak az önkormányzatok. Be is bizonyosodott, hogy ha van mozgástér, akkor tényleg szépen ki is alakulnak eltérések település és település között, és tiritarka országos összképet kapunk.

Gyógyszer kéne? Hol lakik?

Erre jó példa a méltányossági közgyógyellátás. Ez lényegében segély gyógyszerre, gyógyászati segédeszközre olyan rászoruló embereknek, akiknek a központi kritériumok alapján nem járna egyébként közgyógyellátás. Eddig úgy volt, hogy illet adhatnak az önkormányzatok, de nem kötelező, és nagyrészt (de nem teljesen) rájuk van bízva, hogy ha adnak, akkor milyen feltételekkel.

Az eredményt mutatja ez a pár adat arról, hogy egy egyedül élő idős ember ma mikor kap méltányossági közgyógyellátást az ország különböző pontjain:

Adonyban akkor, ha a havi gyógyszerköltsége 5700 forint felett, jövedelme 105 450 forint alatt van.

Baján akkor, ha a havi gyógyszerköltsége 7125 forint felett, jövedelme 57 000 forint alatt van.

Dudaron akkor, ha a havi gyógyszerköltsége 2850 forint felett, jövedelme 57 000 forint alatt van.

Budapest XII. kerületében életkortól függenek a küszöbök, de aki 100 évesnél idősebb, és a havi gyógyszerköltsége 2850 forint felett van, annak jár méltányossági közgyógyellátás, bármennyi is a jövedelme.

Fulókércsen inkontinens betegnek kell lenni a méltányossági közgyógyellátáshoz. Egyedül élőknel további feltétel, hogy a havi gyógyszerköltség 7125 forint fölött, a jövedelem 57 000 forint alatt legyen.

A Borsod megyei Böcs községben soha. Itt egyáltalán nincs méltányossági közgyógyellátás, mióta 2013 februárjában sajnálkozva, a költségvetés nehéz helyzetére hivatkozva megszüntette a testület.

Eddig azt nem dönthették el szabadon az önkormányzatok, hogy ha már adnak, mennyit adnak ezen a címen. A szociális törvény kőbe véste, hogy a méltányossági közgyógyellátás összege annyi, amennyi az érintett havi rendszeres gyógyszerköltsége, legfeljebb 12 ezer forint. A törvény azt sem engedte, hogy annyira irreálisan alacsony jövedelmi szinthez kössék a támogatást, hogy a jogosultak köre egészen apróra zsugorodjon. Havi 7125 forintnál nagyobb gyógyszerköltséget és egyedül élőknel havi 57 000 forintnál kisebb jövedelmet nem lehetett megkövetelni feltételként.

Tavaszra ezek a keretek eltűnnek, és az önkormányzatok teljesen a saját kedvükre szabhatják a helyi segélyeket, amelyeknek az egységes neve ezentúl települési támogatás lesz. A törvény csak egy felső határt húz: a települési támogatás 2015-ben maximum havi 28 500 forint lehet, illetve annyit előír még, hogy valamiféle rendkívüli települési támogatást kötelező nyújtani.

A márciustól élesedő új rendszerből egyelőre csak két település új szabályozását ismerjük.

Az önkormányzati rendeletek tárába a cikk megírásának időpontjáig csak a Komárom-Esztergom megyei Dorog és a Heves megyei Egercsehi települési támogatási rendelete került be. A dorogi rendelet január 30-án, az egercsehi január 28-án született.

A régi keretek eltűnése jól látszik: Egercsehiben a régi 12 helyett 10 ezer forint lett a gyógyszersegély plafonja, és csak az kaphat ilyen segítséget, aki a jövedelme 30 százaléknál nagyobb összeget költ gyógyszerre. Azaz például egy minimálnyugdíjból, 28 500 forintból élő idős több mint 8550 forintot.

Dorogon teljesen új helyzet lesz márciustól. Itt nem bajlódtak számokkal, százalékokkal, bonyolult feltételrendszerrel. Végző soron egyszerűen teljhatalmat adtak a március 1-jén hatályba lépő rendelettel a települési támogatások ügyében a polgármesternek. A rendelet ugyan megemlíti, hogy a családsegítő szolgálat készíthet környezettanulmányt, és a szociális ügyosztály javaslatot tesz, de a két kulcsmondat:

„A települési támogatás kérelemre adható.”

„A kérelemről a polgármester dönt.”

Lakásfenntartás: félmillió ember

Az önkormányzatok kezébe adott segélyfajták közül a legnagyobb tömeget a lakásfenntartási támogatás érinti. Itt a lényeg az, hogy a rászorulóknak könnyebben boldoguljanak a rendszeres, lakhatással kapcsolatos kiadásokkal: a rezsivel, a lakáshitellel, a lakbérrel vagy épp a tüzelővel, ne kerüljenek utcára nem fizetés miatt. A támogatást sokszor nem is pénzben, hanem természetben folyósították: egyből a közműszolgáltatóknak utaltak vagy a tüzelőt vették meg.

Eddig a központi képlet alapján 10 000 forint körüli lakásfenntartási támogatás is kijöhetett. Az egyik faluban, ahol kész már az új rendelet, Egercsehiben márciustól 5000 forintnál többet senki nem kaphat ilyen célra, ennyi lett az új helyi plafon. A régi, 2500 forintos minimumot is lejjebb vitték, 1000 forintra. Dorogon pedig ezentúl a polgármesteren fog múlni, ki és mennyit kap.

Eddig ez normatív formában mindenhol működött. A szociális törvény egy bonyolultabb képletet használva aprólékosan és pontosan megmondta, milyen jövedelmi szintnél, milyen típusú háztartásnál (hány felnőtt, hány gyerek), a költségek mekkora százalékát kapják meg a rászorulóknak támogatásként. Volt egy minimumösszeg is: 2500 forint.

Közel félmillió (498 931) ember kap lakásfenntartási támogatást Magyarországon, az átlagos támogatási összeg havi 3700 forint volt, idézte a 2012-es évre vonatkozó statisztikát a Habitat for Humanity lakhatási szegénységről szóló, 2014-es jelentése. A költségvetés abban az évben összesen 22,2 milliárd forintot költött erre.

Márciustól ha egy önkormányzatnak úgy tetszik, lecsökkentheti, teljesíthetetlenül szigorú feltételhez köthetik, vagy akár teljesen be is szüntetheti helyben a lakásfenntartási támogatást.

Alig adták, ahol nem volt muszáj

Az adósságkezelési szolgáltatásnál is rengeteg ember boldogulásáról van szó. Eddig a 40 ezresnél nagyobb városokban muszáj volt ilyen működtetni. Az eladósodottság, mondjuk rezsitartozás miatt veszélybe került embereknek nyújtott segítség nemcsak pénzről szól, hanem például előrefizetős mérőórák beszereléséről, tanácsadásról is. A Habitat for Humanity-jelentés adatai szerint 2012-ben 13 450 ember részesült ilyenben.

Hogy mi várható márciustól, amikor többé a 40 ezresnél nagyobb városokban sem lesz kötelező adósságkezelési támogatást nyújtani, azt előrejelezheti az, hogy mi a helyzet most a kisebb településeken. A jelentés szerint 2012-ben a támogatottak mindössze 6 százaléka élt 10 ezer fő alatti településen (miközben a teljes népesség mintegy 40 százaléka), az 500 fő alatti falvakban élők közül pedig senki sem részesült ilyen támogatásban.

Van változás, aminek örül a szakma

A segélyezési rendszer átalakításánál nem egyértelmű a kép, mondta az Indexnek Szikra Dorottya, az MTA Társadalomtudományi Kutatóközpont Szociológiai Intézetének kutatója. Határozottan pozitív lépésnek tartja, hogy az önkormányzatról járási szintre kerül két segélyfajta:

a foglalkoztatást helyettesítő támogatás (az kap ilyen, aki munkaképes, de épp közmunkában sem tud dolgozni), valamint a rendszeres szociális segély utódja, az egészségkárosodotti és gyermekfelügyeleti támogatás. Szikra szerint a szakemberek régóta mondják, hogy fölfelé kell tolni az ellátási szinteket, így „a személyes basáskodásnak kisebb terepe lesz”.

Lekerülnek a radarról

Ezzel viszont teljesen ellentétes lépés, ami az önkormányzatok mérlegelési körébe adott kisebb segélyekkel történik. A négy tétel közül a lakásfenntartási támogatás és az adósságkezelési szolgáltatás a legfontosabb, eddig mindkettő jól működött, Szikra szerint az utóbbi a magyarországi szociális munka „nagyon kevés sikertörténetének az egyike volt”.

Az adósságkezelési szolgáltatásnak volt egy olyan nagyon fontos előnye, hogy behozott embereket a szociális munka látókörébe, szem elé kerültek a családok, amelyekben egymásra épülő krízishelyzetek alakulnak ki, mondta Messing Vera, aki szintén az MTA TK Szociológiai Intézetének munkatársa.

A kormányzati kommunikáció szerint nem lesz olyan, hogy egy település azért nem ad segélyt, mert nincs rá pénze. Azt ígérik, hogy ahol nincs elég helyi adóbevétele, ott a központi költségvetésből kisegítik majd az önkormányzatot.

A segélyezés színvonala azonban nem csak pénzkérdés. Messing Vera szerint „ami alapján lehet sejteni, hogy mi fog történni, az a tűzifasegély”. A háztartások 13 százalékában tűzifával fűtenek. A tűzifasegély önkormányzati szintre volt utalva, az önkormányzatoknak kellett az államhoz pályázni támogatásért. A kutató szerint mivel „a pályázás idő, energia”, voltak önkormányzatok, amelyek vették a fáradságot, pályáztak, és szereztek tűzifát a rászorulóknak, és voltak, amelyek nem.

Ez abszolút azon fog múlni, hogy az adott önkormányzat vezetőinek milyen attitűdjük van a szegényekkel kapcsolatban

– mondta.

Az országban több vitatott helyi rendelet is ismert példa arra, hogy egyes önkormányzatok a nemkívánatosnak tartott emberek távol tartására használják a szociálpolitikát.

Borsodi kiszorítási

Ahogy többször is írtunk róla, Borsodban egyre több olyan település van, ahova a Miskolcra elköltöző nyomortelepítők nem mehetnek, ha csak nem akarnak lakás, közmunka és segély nélkül élni. A módszert egymásnak adták tovább a helyi képviselő-testületek: rendeletet hoztak „a más önkormányzat által elköltözés céljából nyújtott pénzbeli térítés helyi intézkedéseiről”, és ebben lényegében kimondták, hogy a jövedelmeknek náluk mi minden nem jár.

Ezek a rendeletek törvénysértők. Ezt nemcsak jogvédők mondják, hanem maguk a helyi jegyzők is figyelmeztették erre előre a képviselőket. Ennek ellenére elfogadtak ilyen rendeletet Abaújszántón, Hangonyban, Rudabányán, Sajókázán, Sátoraljaújhelyen, Szerencsen, Vilyvitányban és Monokon.

A képviselők kezére játszik, hogy a jogorvoslat, az úgynevezett törvényességi felülvizelési eljárás iszonyú lassú folyamat. Van, ahol ezt egészen nyíltan eleve be is kalkulálták a döntésükbe a képviselők, felismerve, hogy ha egy évekig húzódó jogi hercehurca végén vissza is vonják egyszer velük a rendeletet, a fő, hogy időt nyernek, és ez éppen elég ahhoz, hogy ne hozzájuk költözzenek a Miskolcra elhagyók.

Szerencsen például, ahol szeptember 19. óta hatályos a kiszorítási rendelet, épp a legutóbbi, január 29-i ülésen került elő a kérdés, mihez kezdjenek a kormányhivattal kapott törvényességi észrevétellel, amelyben a rendelet hatályon helyezését kérték tőlük. Bő négy hónapja élt már a rendelet, mire eljött ez a nap.

Az ülésen – a város honlapján olvasható összefoglaló szerint – a polgármester „elmondta, hogy az ő véleménye nem változott a kérdésben, a probléma megoldása nem szerencsi feladat, s kérte a jelenlévőket: tartsák fenn továbbra is a korábban hozott rendeletet, hiszen az a legfontosabb, hogy az itt élők érdekeit védjük.” Az egyik képviselő „kiemelte, hogy nem szabad elfeledkezni arról, hogy a testület tagjait az emberek felhatalmazták arra, hogy ezt a várost vezessék,

ügyeljenek arra, hogy rend legyen a településen, ahol tisztességes emberek élnek és hozzátette, hogy a város fejlődése érdekében ezt a határozatot nem szabad visszavonni”.

Egyhangú szavazás lett a vége a fideszes testületben: nem vonják vissza a szerencsi rendeletet, inkább állnak a bírósági eljárás elébe.

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma (Emmi) szerint a segélyezési rendszer teljes átalakításának egyik indoka az volt, hogy a települések választott vezetői ismerik leginkább a rászorulóknak nehézségeit, speciális igényeit. „A település vezetői egy közösség jólétéért vállalnak felelősséget, így érdekük, hogy ne induljanak be visszafordíthatatlan társadalmi folyamatok, a lakosok elegendő forrással rendelkezzenek a létfenntartásukhoz, hiszen ennek hiányában növekedne a társadalmi elégedetlenség” – írta a tárca sajtóosztálya, amikor azt kérdeztük, szerintük mi teszi érdekeltté a méltányos segélyezésben az önkormányzatokat.

Lesz szükséges intézkedés, csak győzze kivárni

A borsodi tapasztalatoktól kiindulva megkérdeztük az Emmi: számoltak-e azzal az eshetőséggel a települési támogatással kapcsolatban, hogy egyes önkormányzatok szándékosan a rászorulóknak hátrányos rendeletet hoznak azzal a céllal, hogy szabaduljanak a nemkívánatosnak tartott emberektől.

Az Emmi a válaszában a törvényi korlátokra hivatkozott, például a diszkrimináció tilalmára, miszerint a rendeletek „nem tartalmazhatnak valamely társadalmi csoport tekintetében hátrányos megkülönböztetést”, és arra is, hogy a rendeleteknek összhangban kell lenniük például magával az alaptörvénnyel is.

Azt írták, hogy mivel „a tárca kiemelten fontosnak tartja a szociális védelmi rendszer hatékonyságának vizsgálatát”, tervezik a március elseje utáni önkormányzati gyakorlat vizsgálatát. Az Emmi szerint ha egy önkormányzat visszaél a részére biztosított jogkörrel, akkor az állami szerveknek lehetősége van fellépni a jogsértő rendelkezés ellen. „Amennyiben a gyakorlatban előfordul, hogy az önkormányzati rendelet jogszabálysértő, úgy az önkormányzatok törvényességi felügyeletét gyakorló fővárosi és megyei kormányhivatal meg fogja tenni a törvényesség biztosítása érdekében szükséges intézkedéseket” – írta az Emmi sajtóosztálya.

Sátoraljaújhelyen a miskolci jövevényekre célzott rendeletet július 10-én hozták. Törvényességi felügyeleti eljárás indult. Hét hónap eltelt. A rendelet még most is él.

Szerző: Janecskó Kata

forrás: Mozgáskorlátozottak Csongrád Megyei Egyesülete

-RENDEZVÉNYEK-

Úszótanfolyam és edzés

Mozgássérült, látássérült és hallássérült gyerekeknek.

ÚSZÓTANFOLYAM és EDZÉS

MOZGÁSSÉRÜLT, LÁTÁSSÉRÜLT, HALLÁSSÉRÜLT gyerekeknek

CSÚRI FERENC
paralimpikon

IRAM

Integrált Sportegyesület

honlap: www.iramse.hu
e-mail: info@iramse.hu
telefon: +36 30 661-2474

SIMON CSABA
vezetőedző,
paralimpikon

AZ IRAM SE SOK SZERETETTEL VÁR MINDEN

MOZGÁSSÉRÜLT, LÁTÁSSÉRÜLT, HALLÁSSÉRÜLT

**GYERMEKET 6-18 ÉVES KORIG A TF USZODÁBAN
MINDEN SZOMBAT-VASÁRNAP 15.00-17.15-IG**

- úszni nem tudó, fogyatékkal élő gyermekek úszásoktatása (ingyenes)
- a már úszni tudó gyermekek rendszeres edzése
- rehabilitációs úszás biztosítása (idősebbeknek is)
- para-élsportolók kinevelése, felkészítése hazai és nemzetközi versenyekre

INGYENESEN
2015. januártól!

a MÚSZ sportágfejlesztési programjának támogatásával

-MUNKAAJÁNLATOK-

Termelési asszisztenst felvesszünk

Budapest XIII. kerületi közhasznú, nonprofit cég termelési adminisztrátor állás betöltésére munkatársat keres.

Feladatok:

- A termelési osztály napi munkájához szükséges adminisztratív teendők elvégzése,
- Adatok bekérése a szervezeti egységektől,
- A meghatározott riportok elkészítése és elküldése az elvárt határidőre és minőségben.
- Felettese munkájához szükséges adatszolgáltatás,
- Kapcsolattartás külső partnerekkel,
- Aktív részvétel a termeléssel kapcsolatos szervezési feladatokban.

Elvárások:

- Középfokú végzettség és adminisztratív területen eltöltött 3-5 év
- MS Office alkalmazások felhasználói szintű ismerete,
- Gyors, precíz önálló és felelősségteljes munkavégzés
- Magabiztos kommunikációs képesség.
- Csapatmunkára való hajlandóság
- Rugalmasság, pontosság

Elsősorban megváltozott munkaképességű munkavállalók jelentkezését várjuk, a munkakör részmunkaidőben (4 óra) tölthető be.

Jelentkezni lehet önéletrajzzal a: munkaugy@alfa55.hu e-mail címen

Foglalkoztatási jogviszony: részmunkaidős főfoglalkozású

Jelentkezési határidő: 2015 március 1.

forrás: Alfa Rehabilitációs Nonprofit Kft.

